

DANIEL

– Dama dama

Systematyka

- królestwo: zwierzęta
- gromada: ssaki
- typ: strunowce
- rząd: parzystokopytne
- podtyp: kręgowce
- rodzina: jeleniowate

Jak wygląda?

Daniele są większe od saren, lecz mniejsze od jeleni szlachetnych. Długość ciała wynosi 130–150 cm, przy czym w kłębie osiąga ok. 105 cm. Samce są wyraźnie większe od samic i ważą 65–80 kg, samice 30–50 kg. Grzbiet ciała charakterystycznie ubarwiony. Rudy brąz nakrapiany jest charakterystycznymi białymi plamami, wzdłuż kręgosłupa biegnie ciemna smuga, podczas gdy spód pozostaje biały a na pośladkach występuje biała plama, tzw. lusterko z ciemnym obrzeżeniem, ogon zaś jest od góry czarny, a od spodu biały. W zimie ubarwienie ciała zmienia się na szare – w tzw. szacie zimowej nie występują również białe plamy. Zdecydowanie częściej niż u innych jeleniowatych występują różnice kolorystyczne – niektóre osobniki są czarne lub białe (nie są albinosami, ponieważ nie mają czerwonych oczu).

Podobnie jak u innych przedstawicieli jeleniowatych, samiec nakłada co roku poroże – ze względu na charakterystyczny kształt zwane łopatami – które zrzucane jest zwykle w maju, a na jego miejsce wyrasta nowe, większe. Jest ono bardziej szerokie, łopatowate, a jednocześnie zdecydowanie mniej okazałe niż u jelenia szlachetnego. Samica nie ma poroża. Największe poroża dorosłych danieli w Polsce osiągają 5–7 kg masy.

W jakim środowisku żyje?

Dzięki swej olbrzymiej plastyczności ekologicznej daniel całkiem nieźle przystosował się do naszych warunków i obecnie występuje w wielu kompleksach leśnych, głównie zachodniej części Polski. Wykazuje ogromne zdolności adaptacyjne. Zajmuje różne siedliska: od suchych i gorących, po zimne i wilgotne. Urozmaicone, niewielkie kompleksy leśne, poprzedzielane enklawami polnymi, mające ponadto znaczny procent łąk, stanowią idealny biotop danieli. Preferuje rzadkie lasy i ich obrzeża, czasami wychodzi na żerowanie na podleśne pola uprawne i łąki. Nie odpowiadają mu siedliska suche, bagna oraz tereny górskie, na których występuje do wysokości 1000 m n.p.m. Pod względem wielkości powierzchni jego wymagania są niekiedy bardzo ograniczone – odpowiadają mu powierzchnie leśne obejmujące niekiedy zaledwie kilkaset hektarów. Występując jednak w zbyt dużym zagęszczeniu, daniele mogą wyrządzać dość dotkliwe szkody w uprawach rolnych, na których potrafią żerować również w ciągu dnia.

Czym się żywi?

Dietę danieli w największym stopniu zaspokajają pokarm miękkie. Zjadają przede wszystkim trawy i zioła, ale także liście i pędy wszystkich krzewów i drzew liściastych, szczególnie późną jesienią i zimą, kiedy zgryzają też pędy drzew iglastych. Stałym składnikiem zimowej diety danieli są również zielone zimą liście jeżyn, a także wrzos i inne krzewinki. Ważny składnik diety danieli stanowią owoce: żołądzie i buczyna są połykane w całości. Ulubionymi przysmakami są jednak kasztany, jagody, dzikie jabłka czy głóg. Na polach daniele preferują marchew, ziemniaki i buraki cukrowe, a w drugiej kolejności zboża. Chętnie także odwiedzają plantacje warzywne i uprawy ogrodowe.

Czy wiesz, że:

- Daniel pochodzi z Azji Mniejszej, a do Europy został sprowadzony najpierw przez Fenicjan, później zaś przez Rzymian.
- W Polsce pojawił się po raz pierwszy w XIII wieku na Śląsku, od XVII wieku był regularnie wsiadlany w wielu regionach kraju, a obecnie występuje głównie w zachodniej części Polski.
- Niektóre osobniki są czarne i białe, jednak nie są one albinosami, ponieważ nie mają czerwonych oczu.
- Łanie pobekując utrzymują kontakt z cielętami, które w odpowiedzi popiskują. W momentach zagrożenia dorosłe osobniki wydają głos trwogi – wysokiego tonu bek lub straszą szczekając podobnie jak samy.

Daniel

W jakim środowisku żyje?

Jak wygląda?

Czym się żywi?

Z W I E R Z Ę T A P O L S K I

